

moisnikkuid ja nende poege olli sõtta langend. Sest siis olli keik Ma täis kurvastust ja ahastust; waenlane olli ka jo Ria liina liggi dale sanud, ja langes sest ni suur hirm rahwa peäle, et Ria ümberkaudsed tallopiad liina kippusid warjule waenlase eest, kedda kardeti peäle tullemad, ja et liina warrawadki monneks aiaks kinni pandi. Se olli siis se Pranburgi minneminne.

Mi paljo liisame weel jure, et kui üks aasta pärast sedda aega, rahho tehti, siis Rootsi kuningas jälle keik ommad maad ja linnad taggasi sai, mis waenlased ennese kätte ollid woitnud.

3. Pärast sedda kui Toompä wi mist korda põllend, loetakse tännawo 150 aastat.

Toompä on mittokord ärrapõllend. Esimenne põlleminne olli aastal 1347; agga sest ei olle muud teada, muud kui et sedda olnud. Teine suur tuli olli aastal 1433. Siis põlles keik Tallin Toompäga ärra,

firrikud, kloostrid, allewid, keik puhhas. Kolmat korda sündis sesamma kahjo aastal 1553, pühapääw enne nellipühhi. Agga olli sel korral Toompä diete selle witsa al; pool Toompä põlles ärra, firrik ka; allinnas agga 8 maia ja radide maarstal. Niggola firriko üllema kattusse peäle langes kül ka tuloke, agga kustutati jälle ärra, enne kui sai suurt kahjo teggema. Tuloke olli se kord Toompääl ühhe lihbonikko kõgist lahtipeäs end, kes pühapääwal õllut prulis. Allinnas kildsaunas olli otse sel päwal suur pulmalust lahti, mis Jummal seddawisi kurvastus seks pöris.

Se Toompä põlleminne, kellest tähtsamat rägib, se olli aastal 1684 Jani ku kuendamal päwal. Sel korral läks tuloke loune aial ühhe rüütli maiast wälja, ja wõttis ta nenda ruito woimust, et firrik, firriko õppetajatte ja koli maiad, lanstubba ja üllepea ennamieste keik Toompä ärrapõlles. Muud ei jänud ülle kui los, ja monni maia Toompä surel turrul ja siin seäl weel. Monni tuh